

2
171.

Spá um 1933.

Um nokkur ár hefir verið til í Parísarborg dulrænn fjelagsskapur, sem kennir sig við Norðurhjarann og nefnist Groupe des Polaires. Fjelag þetta gefur út snoturt mánaðarrit — Bulletin des Polaires — og er þar í maiheftinu þessi spá: „Árið 1932 er lokið tímabili. Árið 1933 hefst hin nýja öld. Eftir óveðrið kemur meistarinn, eða rjettara sagt, maðurinn, sem mun kenna sínum líkum það sem þeir hafa á þúsundum ára ekki skilið.“

Spá þessa kveðast þeir hafa fengið frá vefrjett sinni, og þýða hana þannig, að „maðurinn, sem bíður“ muni verða meðal þeirra 1933 eða í síðasta lagi 1934“. En þessa „dulárfullu veru“, sem þeir nefna manninn sem bíður (Celui qui attend), skoða þeir sem foringja sinn.

Mjer virðist spáin eftirtektarverð ef því að hún heldur því svo eindregið fram, að á þessu nýbyrjaða ári muni hefjast nýtt tímabil í sögu mannkynsins; væri vissulega hin mesta nauðsyn á slíku, ef breytingin þá yrði til batnaðar. Einnig virðist merkileg þessi trú á manni sem heima eigi í landi, langt norður frá — eins og annarsstaðar segir í ritum þessara dulrænumanna — þegar þess er gætt, að norður í löndum er að vísu maður, sem heldur, að hann hafi fundið mjög þýðingarmikil náttúrufræðileg sannindi, er lengi hafa orðið að bíða þess að þeim væri sá gáumur gefinn sem þörf er á, og alveg vafalaust munu valda tímahvörfum, þegar menn fara að fara sjer þau í nyt.

Um nýársleytið 1933.

Helgi Pjeturss.